

Борбата

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, СЪБОТА, 8 ЮНИ 1968 Г.

ГОДИНА XXV

БРОЙ 69 (2416)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, на Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт, Велико Търново

СЕГА ВСЯКА МИНУТА Е СЪЩА

ЖЪТВЕНИ ДНИ

КООПЕРАТИВНОТО стопанство във Върбовка това лято ще прибира реколтата от 19 600 дека есенни култури. Жътвата започна.

За осигуряване на качествено прибиране на реколтата труда на комбайнерите ще се заплаща на базата на часова зарплата. А за създаване на материални стимули за по-продължително използване на комбайните, работните часове над десетия ще се премират така, че за 14-часова работа комбайнерите ще получат 18 лв., а помощник-комбайнерите — 15 лв. трудово възнаграждение. За работни часове се зачитат активните часове на работа и престой поради аварии до 1 час от работния ден.

За продължителна работа и качествено прибиране на реколтата първенците ще получат парични и материални награди. Съревнованието ще се отчита по показатели: продължителност на работния ден и качество на жътвата. Наградите за първите трима при приключване на жътвата са съответно 50, 30 и 20 лева, а при периодичното отчитане на съревнованието първенецът-комбайнер ще бъде награждаван с по 10 лева.

Д. Прокопиев

НА ПОВЕЧЕ от 30 000 лекара са разположени есенниците в ТКЗС — Полски Сенови. Само площта на пшеницата е 23 000 декара, а на ечемика — 7500. До 7 юни с виндвери са пожънати 760 декара. В жътвата участват 16 комбайни и 5 виндвери. Извършва се групова жътва с по 2 и 3 комбайна. Стрележът на механизаторите е да жънат на 12—14 см.

Стопанството осигурява топла храна на блоковете. Между механизаторите се води съревнование за пожънати площи и овършано зърно. То се отчита на всеки три дни с въвеждане на парична награда на първенците от по 10 лева и преходно червено знаме. Въведено е почасовото заплащане на комбайнерите.

Д. Спасов

ТАЗИ година комбайнерите от ТКЗС — Каранеен имат да жънат 5180 дека ечемик. Първи влязоха в ечемичните блокове механизаторите Йордан Маринов и Атанас Радев от участък Каранеен а в Сломче — Енчо Александров, Малин Александров и Софроний Иванов. За един ден бе прибрано зърното от 200 декара. Комбайните работят групово.

Ф. Филипов

УСЛОВИЯ ЗА ВОДЕНЕ НА СЪРЕВНОВАНИЕТО ПРЕЗ ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ НАГРАДИ ЗА ПЪРВЕНЦИТЕ

За разгаряне на социалистическото съревнование в ТКЗС и ДЗС, за сръчно и без загуби прибиране на реколтата от есенниците Окръжният народен съвет — управление „Земеделие“ — Окръжният комитет на ДКМС, Окръжният комитет на Профсъюз за на работниците от селското стопанство и редакцията на в. „Борба“ обявяват следните условия и награди за първенците в лятната кампания:

СЪРЕВНОВАНИЕТО МЕЖДУ КОМБАЙНЕРИТЕ ДА СЕ ОТЧИТА ПО ПОКАЗАТЕЛИТЕ:

1. Най-много активно работно време в машиночасове
 2. Качествено извършване на жътвата, най-нисък процент на разпиляване
 3. Пожарено зърно — тонове
 4. Пожарени декари
- За първенците в кампанията се определят следните награди:
- Една ПЪРВА НАГРАДА от 100 лв. (60 лв. за комбайнера и

40 — за помощника му);
Две ВТОРИ НАГРАДИ по 80 лв. (50 лв. за комбайнера и 30 — за помощник-комбайнера);
Две ТРЕТИ НАГРАДИ по 50 лв. (30 лв. за комбайнера и 20 — за помощника му).

По време на кампанията съревнованието да се отчита седмично и на комбайнерския колектив-първенец да се връчва преходно червено знаме и парична награда от 15 лв., като се взема предвид прираста в тонове през седмицата и процента на разпиляване. При разпиляване над нормата комбайнерът не се класира.

ЗА ШОФЬОРИТЕ съревнованието да се води и отчита в срок от 10 юни до 10 август по следните показатели: среден депоисчен пробег; извършване на пробога товар; себестойност на един тонкилометър, икономия на гориво и смазочни материали.

За първенците (колектива на кампанията) се определят следните награди:

Една ПЪРВА НАГРАДА от 60 лева,
Две ВТОРИ НАГРАДИ по 50 лева.

ЗА ТРАКТОРИСТИТЕ съревнованието да се води и отчита по извършването на тракторните системи за извършване селскостопански работи през времето от 10 юни до 10 август.

За първенците се определят:

По една ПЪРВА НАГРАДА за тежки, средни и леки трактори — 70 лв. за тежките и 40 лв. за средни и леки.

По една ВТОРА НАГРАДА за тежки, средни и леки — съответно по 60 и 30 лева.

Съревнованието да се отчита всяка сряда в Окръжния кооперативен съюз — оперативна отчетност за ТКЗС и за ДЗС — в управление „Земеделие“. Крайните резултати от съревнованието ще се отчетат и публикуват във в. „Борба“ до 1 септември тази година.

ПРЕВОЖЕН СИГНАЛ

НЕЗАБАВНО ДА СЕ УВЕЛИЧАТ ГРЪЖИТЕ ЗА ДОМАТИТЕ!

Окръжната оперативна комитет за компенсиране на загубите от сушата констатира, че много стопанства сериозно изостават в извършването на някои основни мероприятия по ранните домати. Не навсякъде е извършено прекършване, колтучене, домати са засушени и некачествено обработени.

За ускоряване на зреещото трябва незабавно да се вземат мерки за:

— прекършване на петата-шестата китка;

— редовно колтучене;

— обилно поливане и шербетуване;

— редовно обработване и пръскане срещу болести и неприятели.

На много места домати от

сортите „Мадара“ и „Огоста“ не са поставени на колове или телена конструкция, не са околтучени и са засушени. За ускоряване на тяхното развитие оперативната комисия препоръчва:

— домати незабавно да се поставят на колове и телена конструкция и да се извържат;

— редовно да се провежда колтучене;

— да се поливат, шербетуват и обработват.

Срочното осъществяване на всички тези мероприятия ще ускори развитието на домати и тяхното зрееще, ще се получи повече продукция за износ и за промишлеността, а това ще увеличи дела на тази култура в компенсиране на загубите от сушата.

ЮБИЛЕЕН ВЕСТНИК

Излезе вестник „75 години на партийна организация“ — единствен брой, издаден от Градския комитет на БКП в Горна Оряховица. Вестникът съдържа статии от члена на ЦК на БКП и на Президиума на Народното събрание Енчо Стайков, от члена на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, спомени от Борис Богданов и други материали, разказващи за живота и борбите на горнооряховските комунисти през тия седем и половина десетилетия.

На втора страница в днешния брой на вестника са поместени материали за създаването и дейността на горнооряховската партийна организация.

КАЧЕСТВЕНА И ВИСОКОПРОИЗВОДИТЕЛНА РАБОТА

Разказва комбайнерът-окръжен първенец

Върбан Василев от ТКЗС — Страхилово

нието комбайнер-окръжен първенец. Това, разбира се, не е най-високото постижение в нашата професия. Може и по-вече.

На какво все пак се дължат моите скромни успехи. Да се каже точно — дължат се на това, няма да бъде правдиво. Факторите са много. Основното все пак си остава качествено ремонтираната машина, с която не допускам аварии, няма мам престои. Оттук идва и високото натоварване на комбайна.

Особено много допринася за моите успехи и успехите на другарите ми груповата жътва с комбайните. Ние работим заедно 4 комбайнери. Имаме отличен колектив. Груповата жътва дава възможност редовно, без всякакви престои, да се извозва зърното от комбайните, да ни снабдяват с гориво. А когато все пак се допусне авария, задружно и за най-малко време я отстраняваме. Моят помощник е комсомолец — Денчо Илиев, добър упорит, възприемчив и старателен младеж. Работим сговорно с него и за това ни спори.

Стремим се да работим качествено. От проверките, които ни правиха миналата година, са констатирани най-много 3—4 процента разпиляване. Тази година нашето желание и обещание е да работим без разпиляване на зърно. Комбайнът ни е ремонтиран много

добре. Безупречната работа на нашата машина ни дава възможност миналата година, при норма 27 т за 8 часа, да достигнем по 60—70 тона в де-нонощие. Нас ни стимулират всекидневното заплащане на премията на нивите, премията за надпланово овършано зърно и непрекъснатото съревнование, организирано между нас, моралните и материалните награди, които първенците получават на всеки пет дни.

Нашата група работи във втора комплексна бригада на стопанството с бригадир Стефан Моллов. Миналата година получихме по 600 лв. редовно и по 100 лв. допълнително.

Нашата група-комбайнери го решено подкрепя тази година апела на партийното и стопанското ръководство в Страхилово за ниска, бърза и качествена жътва, жътва без разпиляване на грам зърно. Ше отговорим с дела на този призив и със стремеж отново да заемем едно от първите места в окръга по прибирането на реколтата от есенниците.

Дневни *
Вести

ЛЕКЦИЯ за естрадната и джазовата музика пред комсомоците от средните политехнически училища в Горна Оряховица и Елена, от под. 90820 и дом „Димка Димитрова“ — Велико Търново, пред работници в ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец изнесе проф. Андрей Андреев.

ВТОРЧЕСКА средца на програмните ръководители на радиовълните в окръга се състоя на 6 юни в Профсъюзния дом във Велико Търново. По международното положение и във връзка с IX световен младежки фестивал пред тях говориха завеждащият отдел „Пропаганда и агитация“ на Окръжния комитет на БКП Христо Кожухаров, а доклад, придружен с филм за археологическите разкопки край с. Бузово и Никоп, изнесе научният сътрудник Богдан Султов от Окръжния музей.

ГРУПА съветски лекари от Петровзаводска гостуваха вчера в окръжната болница „Д-р Стефан Черкезов“, където размени мнения по редица въпроси с българските си колеги.

ФЕСТИВАЛ на ученическата самодейност в окръга ще се състои днес и утре в салона на ДНА и в Летния театър във Велико Търново.

С ХЛЯБ В РЪЦЕТЕ

Така казва народът за всеки млад човек, който си избере професия и тръгне като равноправен труден човек по жизнения път.

В ЕЧЕ наблизават две десетилетия, откакто дойдоха първите възпитаници на училището. На 1 април 1949 година то разтвори врати и прие всички ония, които искаха да застанат край тъкачните станове. Оттогава в професионално-техническото училище по текстил и облекло „Вела Благова“ във Велико Търново всяка година идват близо две стотици момичета и момчета, устремени към своята бъдеща професия.

... Новата сграда на училището се издига до самия бряг на Янтра. Висока и светла, тя като че ли мери ръст с гордия Царевец, възправил се срещу луната, а гласовете на нейните обитатели като че се надпяват с плисъка на реката, с песента на машините. Долитища от големите тъкачни и предачни зали на ДНП „Васил Мавриков“, с което училището е застанало редом.

Настъпващото лято е бихнало вече красивите кърави гласове на розите и те кимат от алейките в двора. А момичетата са отлетели. Второкурсничките от 14 април са заели места в текстилните предприятия като стажнички. А само след ден-два те ще застанат и като редовни членове в големите работнически колективи. Глухо е сега в големата къща на някогашния собственик на Кожарската фабрика във Велико Търново, която е превърната в общежитие. Пове-чето от момичетата са на смяна следобед. Само на нейката, сред бикетите на розите, са седнали три момичета. Очите им са

взряни в сложната плетеница на българската бродерия (снимката долу). Вече две години Иванча Божикова, Пенка Иванова и Кина Илиева са заедно. Събра ги училището. Заедно цъеха, заедно живеят в една от стаите на общежитието, заедно почиват и се веселят, заедно гледат в бъдещето. Иванка е от с. Хаджидимитрово, Пенка — от Присово, а Кина — от Драганово. Те са били край машините със сутрешната смяна. Сега почиват. А раз-

говарят им все се върти около едно. — Отиваме значи заедно — подхваща Пенка. — Да! И каквото ще да става — ще се запишем!... Трите момичета имат една голяма цел. Завършат ли стажа си в ДНП „В. Мавриков“, след няколко дни ще тръгнат за Габрово. На работа там ще поставят

(Следва на 4 стр.)

ПУЛСИРА ОЩЕ ЕДНО ПРОМИШЛЕНО СЪРЦЕ

Една отдавнашна мечта на жителите от село Килифарево скоро ще се осъществи. Месеци наред пред очите им израстваше сградата на машиностроително предприятие в близост до ТПК „Пенчо Понев“. Преди няколко дни част от машините бяха успешно пуснати в пробна експлоатация. Заработи и електрическата подстанция.

В светлото и просторно хале заеха места първите стругари — ядро на бъдещия завод за производство на машини за хранително-вкусовата

промишленост. В него ще се изработват в близките дни конструкторни казанчета, предназначени за завод „Червено знаме“ в Стара Загора. По-късно, след като бъдат усвоени напълно новите производствени мощности, тук ще се произвеждат транспорттори, люкобразачи и бланшорни казанчета. До края на годината младият промишлен колектив ще даде продукция за около 300 000 лева, а през 1969 година за 1 200 000 лева. Част от хората, които ще работят на първо време в завода, вече са дошли от ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец. След приключване на учебната година ще дойдат около 13 ученика и от Професионално-техническото училище по машиностроене. Сега във вечерен курс се подготвят дотук двадесет човека към завода.

В тези напрегнати дни тук се извършват подготовителни работи за разширяването на основния цех. В помощния цех вече е готова електрическата инсталация и в най-близко време започват мазаческите работи. В близост до основния цех са умивалниците, баните и съблекалните за промишлено-производствения персонал.

Не са далече дните, когато още един промишлен колектив във Великотърновски окръг ще влее своите сили във всеобщата борба за предсрочно изпълнение на петата петилетка.

Ив. Рачева

Второ републикански фестивал на любителските туристически филми

Днес във Велико Търново се открива Вторият републикански фестивал на любителските туристически филми. Дни наред вече градът живее с приятно очакване на тази голяма културна проява.

Присъстигнаха над 140 делегати от страната и гости от чужбина. Между скъпите гости са народният артист на СССР Григорий Рошал и Рихард Филипович от Полша.

Два дена тук ще продължи благодарното съревнование на кинолюбители от страната за най-добрия филм, отразяващ красотите на Родната и пресъздаващ на екрана възлюбени мигове от досега с родната природа.

Снощи пред Дома на профсъюзите, където ще се проведе фестивалът, в присъствието на делегатите, гостите и гражданите бе издигнато фестивалното знаме със зеления цвят и емблемата на фестивала. Това бе един малък, своеобразен празник, предшествуващ голямата културна проява. Той завърши с концертна програма в Летния театър, изнесена от Ансамбъл за народни песни и танци при образното народно читалище „Искра“ във Велико Търново.

Тържественото откриване на Втория републикански фестивал на любителските туристически филми ще стане днес и 8 часа в салона на Профсъюзния културен дом. На него за първи път ще се борят 38 кинолюбители с 56 филма на тема: „Опознай Родната, за да я обичаш!“. Велико Търново — важен исторически културен и туристически център и „С биоро „Пирин“ на път“.

Премирането от журю под председателството на нашия изтънчен киновед Александър Александров ще стане утре следобед, когато ще се състои проекция на отличените филми.

75 ГОДИНИ В СЛУЖБА НА РАБОТНИЧЕСКАТА КЛАСА

СВЕТЛА ГОДИШНИНА

Една светла дата чувстват днес трудещите се от Горна Оряховица. През месец юни се навършват 75 години от създаването на партийната организация в града. Това събитие е от изключително важно значение не само за града, но и за целия Великотърновски окръг. Горнооряховската партийна организация възпита плеада планински комунисти. Живят в съзнанието на народа имената на Панайот Цивков, Хараламби Стоянов, Сотир Зринов, Димитър Долгеров и още много верни синове, загинали за тържеството на една велика идея.

Още с първите крачки на социалистическото движение у нас един от сподвижниците на Димитър Благоев е и Димитър Иванчев Бакърджиев. Той умира твърде млад. Но делото му продължават неговите другари.

Предполага се, че първата социалистическа група в града е основана през есента на 1891 година от Христо Айнаджиев. Тази дружинка обаче след разцеплението на партията на партийни и съюзисти и отиването на Христо Айнаджиев в Севлиево се разпада.

На следващата година — през юни 1893 година — в града се създава партийната организация. В нея членуват: Васил Москов, Христо Станчев, Михаил Николов, Мило Стоянов, Стефан Пончев, Панайот Бродов, Никифор Ковачев, Светослав Боев и Димитър Боев. В изборите на 18 юни 1893 година партийната организация предлага двама кандидати за народни представители — Васил Москов и Христо Станчев. Те получават 62 гласа. Това не е никак малко. Още повече като се има предвид обстановката, при която са станали изборите. Както пише и Димитър Благоев, те са се извършили с най-големи насилия на правителството на Стефан Стамболов.

В града се създава вече една нова политическа партия, от която буржоазията има защо да се страхува. Тя вижда къде е силата й — в работническата класа, която все повече нараства. Израз на тази уплаха, на ненавистта на буржоазията към Българската социалдемократическа партия в града е убийството на Христо Станчев. Той бива промушен с нож там, където преди 18 години турците обесват героя на Априлската епопея Георги Измирилев.

Но червеното знаме се подема от нови борци. В партийните редове навлизат и жени. Първата членка на партията е Пенка Българанова — шивачка в града.

Засилва се и ролята на партията. На 20 декември 1906 година избухва железничарската стачка. В нея участвуват и 200 души железничари от града, ръководени от тесния социалист Янко Иванов.

През 1918 година начело на БРСДП (т. с.) в Горна Оряховица застава младият, ентусиазиран и безпределно верен на партията адвокат Панайот Цивков. Той развива голяма обществена дейност, създава партийни организации на гарата, в много села на Горнооряховска околия. Панайот Цивков е подпомаган дейно от Хараламби Стоянов — транспортен служител, който става секретар на партийната организация при гарата и квартал Калтинец.

Делегати на Първия конгрес на БКП, състоял се през 1919 година, от Горна Оряховица са: Панайот Цивков, Хараламби Стоянов, Тодор Начев и Димитър Захариев.

След завършването на делегатите се избира Градски комитет на Партията, в състава на който са включени: Панайот Цивков, Хараламби Стоянов, Сотир Зринов, Петко Кралевски и други. Най-голямата политическа акция, организирана и ръководена от партийния комитет в града, е стачката на транспортните работници, която избухва на 25 декември 1919 година. В нея участвуват над 4000 души от града и околията. Стачката бързо се разпространява в цялата страна. За нейното правилно политическо ръководство бива избран стачен комитет начело с Хараламби Стоянов. Той се установява в Калтинец, където се създава т. н. Калтинска република, просъществувала две седмици.

По време на деветоюнския преврат комитетът заема правилна позиция. На заседание, станало на 9 юни сутринта, по предложение на Панайот Цивков се решава партийните организации да се подготвят за въоръжена борба и да чакат сигнал за действие.

Партийната организация и Градският комитет през периода 1923—25 година се оглавяват от Борис Богданов — секретар, Сотир Зринов, Венко Кутев и други.

Въпреки тежките удари, които фашистката власт нанася на Партията, тя отново можа да се съвземе и да извоюва големи политически успехи. В изборите за народно събрание през ноември 1923 година за народен представител с листа на единния фронт в Горна Оряховица бива избран Хараламби Стоянов.

На 12 май 1925 година е убит прекрасният комунист Сотир

Каква прозорливост и дълбока вяра в правотата на марксизма и в бъдещето на работническата класа се изискваше в ония условия, за да създадеш самостоятелна политическа партия на българския пролетариат, за да запазиш нейния класов марксистически характер.

Тодор ЖИВКОВ

Зринов. Седмица след това загинав антифашистките единнофронтови Стефан Мутафов и Марко Райчев.

Но делото, за което те загинаха, подеха нови, пламенни борци. Затова и през най-тежките дни на фашизма градската партийна организация бе истинска школа за комунизма, в челиите редове на борбата. И когато в Горна Оряховица се премести Окръжният комитет на Партията, тук имаше вече много верни, предани комунисти.

Един от първите партизани в Горнооряховски партиен окръг бе Димитър Долгеров (Кискиня), член на Окръжния комитет. С неговата гибел от ридът даде първата си жертва.

Горнооряховската партийна организация служи и като база на Окръжния комитет. Освен това тук се прехвърля кореспондентията и за окръжните комитети в Шумен, Варна, Русе и Габрово.

Има с какво да се гордее градската партийна организация. От нейните редове излязоха много изтъкнати партийни, държавни и стопански ръководители. И сега тя продължава да бъде творческото сърце на целокупния живот в града, да насочва неговото развитие по верен път.

Седмдесет и пет години Горнооряховската партийна организация върви неотклонно по пътя, начертан от Димитър Благоев, Георги Димитров. На него тя не измени.

Иван ДОНЧЕВ
първи секретар на ГК на БКП —
Горна Оряховица

В транспортната стачка през 1919 година участвувала над 4000 работници от района на Горна Оряховица. На снимката: Стачният комитет.

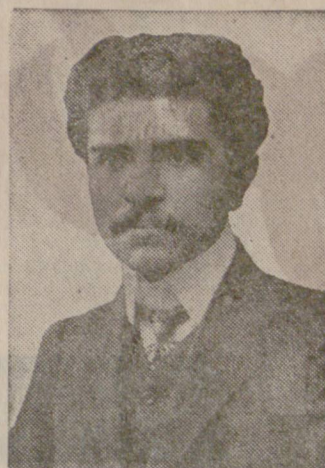
Живот, отдаден на Партията и народа

Такъв беше животът на Панайот Цивков, на един от най-активните дейци на Партията в Горна Оряховица след Първата световна война.

Захвърмен с идеите на социализма още като студент в София, запознат с дейността на Димитър Благоев, Георги Кирков и Георги Димитров, които често се срещат със социалистическата студентска група и излизат там беседи, Цивков израства като добър марксист.

Изпитал на гърба си ужасите на империалистическата касапница, Панайот Цивков — Ною, както го наричат другарите му, след завършването на войната отдава всичките си сили и знания за укрепването на партийната организация в Горна Оряховица.

Края на Първата световна война заварва града ни без партийна организация. Нейните членове са разпилени, някои са загинали на фронта. Трябва бързо

да се възстанови организацията и да се възглави борбата на трудещите се в града и околията. С тази трудна и отговорна задача се заема младият адвокат Панайот Цивков. Избран за секретар на току-що възстановената малобройна партийна организация, той прави неимоверни усилия за нейното разрастване.

В Партията навлизат млади работници, занаятчии и служещи. Съвсем малко са по-опитни те стари другари. Цивков не жали време и сили да помогне за класосъздаването на младите партийни членове. До късно вечер заседава в клуба партийният комитет, в който обикновено док ладник е Ною.

В адвокатската му кантора ежедневно идват другари от селата, чакат да се върне от съезда, за да им даде напътствия за изграждането на нови партийни групи. Други го молят да им напише заявление до съезда. И искат да му платят.

— Приберете си парите, вие сте бедни хора. Когато вземем властта и разделим парите на Бузовици, тогава ще плащате — смея се той.

Обичаха го трудовете хора, защото той разбираше болките им и човешки се отнасяше към тях. Него търсят и за оратор на публични или организационни събрания в цялата околия. През 1919—1920 г. той е постоянен лектор на просветни събрания. На ред с това на неговите ръце разчиста и многобройната челяд — майка, братя и сестри. Трябва да отдели време за адвокатската си работа. Партийната организация няма средства за платен партиен секретар.

Често го виждат да прехвърля пешком Арбанашкия баяр, за да записва дела в Търновския окръжен съд и вечер пак е в клуба.

Панайот Цивков е възпитание на основния закон на тесните социалисти, за които говори Георги Димитров — всеотдайна дейност за Партията, подчиняване личния живот и личните интереси на жи вота и интересите на Партията.

Един от най-авторитетните партийни ръководители в околията, той е избран за делегат на всички партийни конгреси след войната. Особено радостен се връща той от Първия конгрес на Партията през 1919 год., когато тя е преименувана на Българска комунистическа партия и става основателка на Третия комунистически интернационал.

Периодът 1919—1923 г. е богат на големи политически борби, в които все повече укрепва и възмъжава партийната организация в града. В редни избори БКП печели победа след победа. Голям дял за това има Панайот Цивков. Той умее да разоблича враговете и да сплотява трудещите се около знамето на Партията.

Общинската комунистическа група в Градския съвет води сме

ла борба в защита на трудещите се. Душата на групата е Ною, който непрекъснато е избиран за общински съветник и загина като такъв.

Горнооряховските чорбаджии ненавиждаха комуниста Цивков и след преврата на 9 юни 1923 година искаха да го арестуват. Той успя да се измъкне с група въоръжени другари, за да подготви околията за въстание. Изненадана в ранната утрин на 13 юни

от фашистка потеря в околности те на Лясковец, групата начело с Цивков открива огън. В престрелката той е смъртно ранен. Куршумът пронизва неговото високо чело.

Тридесет и две голици. Панайот Цивков загина с пушка в ръка на бойния си пост, устре мил поглед далеч напред в бъдещето.

Борис БОГДАНОВ

Пламенен народен трибун

Вечерта на 6 март 1925 год. едър широкоплещест човек излиза от Народното събрание и се смесва с хорския поток, залял бил „Лар Освободител“. На пътя ла срещу Военния клуб човекът спира пред будката, за да купи нещо. В момента, когато се навежда, за да заплати взетите вестници, висок, сив господин изважда revolver от джоба на парадесото си, насочва го към слепо очето му и стреля. Човекът рухна мигновено върху тротоара, а убиецът се слива с мавалцата и изчезва в нощ.

Убийствът е трибунът на Комунистическата партия в Народното събрание, горнооряховският народен представител Хараламби Стоянов, а убиецът? — Един от стотиците платени убийци, които куршуми оставят парчета до болка дълга в нашата най-нова история.

В този исторически момент, когато над политическата небосклон на България пада душната фашистка нощ, когато най-добрите партийни функционери стават жертва на необуздания бял терор, един мъжествен глас гърми в Народното събрание и неговите те смели въпроси фактически дават отговора, който въвежда убийците. Това е гласът на Хараламби Стоянов. „Кой стои зад злодейското убийство на Петко Д. Петков? Че дело е негелата на безстрашия изобретател Димо х. Димов? Кой застава да секне пламенното слово на любимеца на юбчунарската беднота В. Иванов?“

Народното събрание прилича на гнездо на оси. Думите на Хараламби Стоянов не питат — те обвиват, те стрелят. Отсякват към него политик заклани и вой, издигат се юмруци със златни пръстени. Протестират онези, които нямат моралното право за това.

А този глас изпълва залата, издига се над жалкия вой на сговористките депутати и изхвърква навън, за да стигне до сърцата на хората. Какво от това, че от комунистическите депутати в Народното събрание остана само той, синът на трън

ския горски пазач Стоян Кулкин? Той знае — към него са обвърнати и други очи — очите на горнооряховските железничари, очите на Партията, очите на България...

А беше време, когато оскъдният живот, принудил будния и непокорен трънчанин да поеме трудния път на чиракуването. И когато един ден научава, че в София се открива железопътна школа, нищо не е в състояние да го задържи в печатницата на Братя Караимичеви. Тук снахънният младеж с високо чело и чинии очи се обляска със суровия казармен живот, вижда по-добре от всички несправедливостите, които се извършват над школьниците и не след дълго във в. „Железничар“ започват да се появяват изобличителни и смели дописки, подписани с псевдонима „Бедниш“. Лапа Кулкин е вече убеден социалист, оформил се под непосредственото влияние на Д. Благоев, Г. Кирков, Г. Димитров, които беседи слуша със затаен дъх в клуба на ул. „Кирова и Методиш“.

Още незапалено хогото на балканските войни, пламва пожарът на Първата световна война. Верният син на Партията и народа отново е на своя боев пост — разпространява негелатни позиви, които агитират против войната, разкрива пред железничарите-работници нейната противонародна същност, разнася слово то на Партията.

Веста, че в революционен Петроград работниците и селяните са взели властта, се разнася като мълния. Бясно тракат релетата на всички телеграфни апарати по света и разнасят Ленинската правда: Мир! Мир! Мир! Шиковец на българските работници и селяни, облечени във войнички шинели, се насочват към София. В тези тревожни дни горнооряховската партийна организация, в чиито първи редове е Хараламби Стоянов, провежда от своя разнасятна работа сред железничарските работници, сло тва си в името на техните ите реси. И когато след редица демонстрации правителството пред приема масови уволнения на работници и служещи, железничарите, ръководени от Хараламби Стоянов, започват голямата стачка на борба, която обхваща цялата страна.

След неуспеха на стачката, уволнен от железниците, Хараламби Стоянов става секретар на партийната организация в село Калтинец. А когато след края на 9 юни българският народ не се примири със своите убийци и започна да пише с кървата си една от най-драматичните страници в своята история, Хараламби Стоянов се опитва да вдигне въстание и да попречи на отравящите се от Шумен за Михайловград войски.

Неговата неизчерпаема енергия, неговата сърдечност и отзивчивост, безпедната му вяра в победата на работническата класа го издигат като партиен функционер от национален мащаб.

Животът и делото на Хараламби Стоянов са образец на подражание, символ на непоколебимата вяра на човека-комунист в борбата за народно добруване.

Николай ДАСКАЛОВ

УЧРЕЯВАНЕ НА БРСДП В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Ний, социалдемократите, на брой 4 души от гр. Горна Оряховица на събраниято си на 27 юний (стар стил) решихме единнодушно да се организираме в дружина. Дружината се обявява, че е съгласна с всички дружини, които съставляват Българската социалдемократическа партия. За кясен и деловодител дружината избра другаря Васил Москов, членуващ в Дружината, ще съобщава на Общия съвет всичко, що се отнася до социалистическото движение в нашия град.

На събраниято ни на 29-й, на което присъствуваха около 20—25 души работници се говориха за нашите занаяти. След това се разисква въпросът въпросите, зададени от Общия съвет, които ще се решават на Конгреса.

От социалдемократическата дружина

(Из вестник „Работник“, година I, Търново, бр. 36, от 3. VII. 1893 година)

В името на свещените идеали

Д. И. Бакърджиев се е родил в Горна Оряховица на 2-й февруари 1864 г. До 14-та си година той е живял в родния си град, възпитавал се е в 4-класното горнооряховско училище, след свършването на което, в пролетта на 1878 г. замина за Виена, за да продължи своето образование в някоя от тамошните гимназии. Във Виена в продължение на ел на година той се приготвил по немски език и успя да постъпи в III клас на Кремската класическа гимназия. След като свършил V клас на тази гимназия с много ло бър успех, Бакърджиев в 1883 година замина за Русия, в град Николаев, и постъпил в „Александровското реално училище“. В VI клас на 16 август 1883 г. В това училище той свършил в юни 1884 г. В 1884 г. в септември постъпил в Цюрихския университет, гдето следва от 1884—1885 г. до началото на учебната 1885—1886 г. В началото на тази учебна година избухва Сръбско-българската война и Д. И. Бакърджиев един от първите захвърля науката, обръна се чрез цюрихските вестници с едно горещо въззвание към студентите-българи, за да се придеят в защита на отечеството, края на октомври месец вие

Димитър Ив. Бакърджиев (1864—1889 г.) е един от първите български социалисти. Като студент в Цюрих ос новата през 1886 година в този град студентско социалистическо дружество „Рало“, което си поставя за задача да пропагандира научния социализъм в България. През 1887 година се завързва в страната и взема дейно участие в политическите борби против Стефан Стамболов. Свързва се с Димитър Благоев и други социалисти. Сътрудничи в социалистическия печат и развива оживена дейност. Умира от туберкулоза на 30 май 1889 година.

Тук поместваме откъс от спомена на Димитър Благоев за големия син на Горна Оряховица.

го виждаме в София доброволец. Среден ръст, с черна гъста коса, с мургаво лице, изпълнено с едно пателни очи, остроумен и буен, пламенен в речите си и вдъхновен от най-високи надежди за бъдещето на човечеството — та къв беше той. Когато тръгна от Цюрих начело на няколко студенти за в България, цюрихските вестници живи го оплакваха. Те пишеха тогава за неговата трагическа смърт на бойното поле: „Лети тая млад момък, пронизан в гърдите от неприятелски куршум, в последната агония пред смъртта неговите нежни пръсти се впили в хладната земя, неговата вота коса се тъкля в калта и умните му очи за последен път погледват на безпределното небесно пространство и се затварят навеки! Трагическа смърт очаква тая млад момък, но пред любовта към отечеството и най-трагическият край на живота е сладък!“ Така пишеха цюрихските вестници за Д. И. Бакърджиев, но не било съдба да умре той на бойното поле, а разочарован от тая България, която той толкова идеализирал, и от нравствени мъки, които му ги причинява нещастното и положение и жестоките, дини те преследвания на тия българи, които той смяташе за високо-нравствени борци за свобода и независимост!

Подир свършването на войната Бакърджиев пак се върна в Цюрих и следва в университетата до 23 септември 1886 година. На 13 октомври той остави Цюрих и се премести в Берлинския университет. В Берлин стоя докде

края на януари месец 1887 голи на.

Когато след избора братята му го освободиха от ареста с една гаранция от 4000 лева, Д. И. Бакърджиев беше вече безнадеждно болен. Никакви медицински мерки и съвети не бяха в състояние да го спасят от смъртта. На 30-ий май с. г. през нощта Д. И. Бакърджиев почина с горчивото чувство, че не можа да послужи на идеите, за които живееше и мислеше много да работи.

На 31-ий май, два часа след обед, стана погребението му в присъствието на цялото градско духовенство, на учащата се младеж и учителите им и на многобройна публика.

Д. И. Бакърджиев притежаваше всички условия, за да бъде полезен за бъдеще. Освен естествените му умствени способности, систематическо образование и трудолюбие той прекарваше немски, руски и французски езици. Виделик още студент в Цюрихския университет, той превежда известни научни съчинения на знаменития немски социалдемократ Август Бебеля (Жената в минало (то), сегашно (то) и бъдеще (то)). В същото време той се занимаваше с ел оригинално съчинение по политическата икономия под заглавие: „Социална икономия и бъдещият строй“. За жалост, както съчинението на Бебеля, тъй и неговото оригинално съчинение останаха неизпълнени: първото го превел само до половината, а второто едвам го беше начелвал. Политическите бешия в България прекратиха тия негови

научни занятия. Оттогава и до днес окончателно не се разбодла, занятията си разнообразяваше с политиката и обществена дейност. В това време той беше и кореспондент на (по) българските работи на много немски вестници, както и на в. „Славиянин“. Занят с политиката и обществените работи, Бакърджиев обаче не забравяше и научните си трудове. Така той в това време превежда и „Славяните в Турция“ от професора в Загреб Франца Брадачка и планира едно историко-философско съчинение: „Върху принципите за пазиането на републиканския режим в Гърция и Рим“.

Изобщи Д. И. Бакърджиев беше човек, в който кипеше неугасима жажда за дейност. При неговите знания, които две години преди смъртта си се канеше да ги допълни още в Париж и Лондон, при неговата енергия и трудолюбие, при неговите средства и материална независимост Д. И. Бакърджиев беше една скъпоценна интелегентна сила, от каквито България има извънредно голяма нужда. Загиването на тая млада сила така рано, на ма съмнение, съставлява една гърбод чувствителна загуба за ония идеи, които едвам сегъ точват да си пробиват път в нас.

Умря Бакърджиев, погину тая честна идеяна сила която носеше високите съвременни идеали на човечеството и мислеше за работи много за разпространение на тия в България. Като спомниаме днес неговата памет, чие изказваме нашето дълбоко съжаление за погиването тъй рано на тая млада душа. Впрочем със загиването на личността не загиват идеите. Нека затова бъде вечна паметта между нас на погивалите честни борци за идеала, колкото кратка и да е била тяхната дейност, колкото малки и да са техните дела, извършени в името на свещените идеали!

сп. „Ден“, год. I, кн. 4 и 5, април и май 1891 г.

ПОВЕЧЕ МЕХАНИЗИРАНИ ПРОЦЕСИ В ЗЕЛЕНЧУКОВОТО ПРОИЗВОДСТВО

Одвна населението на с. Джуджунца се занимава със зеленчуково производство. Поради липса на подходящи машини и поради съществуващата все още стара организация на труда, до преди няколко години в нашите зеленчукови градини работехме предимно ръчно и получавяхме продукция с висока себестойност. Някои от културите се оказаха нерентабилни.

В последните години се създават все по-добри условия за развитието на зеленчуковото производство. Създават се уелдери, но държи зеленчукови градини.

Всичко това наложи ръководството на стопанството да отгледа досегащата работа и да на бележи мерки за изменение тех нологията на производството, ка то се внедри научна организация на труда и се прилагат науката и техническия прогрес. Сега в кооперативното стопанство от об щия 38 500 дка обработваема зе мия 2500 дка се заемат от зелен чуклови градини, а от общата про дукция в растениевъдството 25 на сто се пада на зеленчуковото производство.

За да се създаде възможност за внедряване на механизация в зеленчуковото производство, се извърши разместване и концентри ране на основните зеленчукови култури. Изградена бе специална тракторно-зеленчукова бригада, на която са предадени и съответ ните машини. Бригата разпола га с един трактор ДТ-54, два „Беларус“ а, три самоходни ша сита, един трактор „Урсус“ и др. машини. Извършено е основно подравняване на площите, което позволи отделните култури да се съберат на едно място.

За отглеждане на зеленчуко вите култури в бригадата се из готвиха технологически карти, в които е предвидено механизира нето на редица процеси, които до сега се извършваха почти на ръ ка или с добитък. Наличието на прикрепени към бригадата маши ни позволява да се извършва в срок основната обработка на поч вата, подравняването, а през про летта — и подготвящата й за са ждане. С помощта на машини те се прави лекообразуване и маркиране на местата за ранин те домати. Засаждането на зеле то и доматите, отглеждани без колове, става с помощта на раз садопосадъчни машини. Серioзна крачка се направи в механизир ането на някои процеси при от глеждането на ранните домати. За целта бе повдигнато едно са моходно шаси на височина 120 см, с което механизирано пръс каме, окопаваме и подхранваме растенията, отваряме поливни бразди.

Пълна механизация се прила га и при отглеждането на градин ския грах. Засяването се извър ши на б-редови ленти с помощ та на специална редосейлка към трактор СШ-22. Напръскан бе с хербициди 500 дка посева. Поли ването стана чрез дъждуване. Сега се приспособяват косачки те за механизирано му приби ра.

Настъпилото засушаване попр ечи за правилното приложени е на някои мероприятия. Нанесени са и известни загуби на стопанство то. Резервите за компенсирането им ние намираме главно в зелен чуковото производство. То позво лява да се застъпят допълнител ни втори култури, за които не е късно и които дават възможн ость да покриям 100 на сто ще тите. Ние предвиждаме например

да се увеличи производството на карфиола с още 460 дка и да достигне общо 960 дка. Дополни телно ще засеем още 500 дка зелен фасул, 100 дка коришо ни, късни домати — 150 дка и други.

Наред със засяването на до пълнителни култури ние ще по ложим големи грижи за доот глеждане на ранните домати. На средноранните от сорта „Три умф“ ще поставим малки колче та, с оглед растенията да се по дигнат от земята и да не се пречи на механизираното им отглеж дане. Ще използваме освобод жи ваните от краставици и други култури парници, като ги заса дим с късни пипери и други.

Зеленчуковото производство при нас си остава важен и ве дущ отрасъл. В перспектива ние смятаме да разширяваме произ

водството. Направеното досега все още не е достатъчно. Ще ра ботим за подобряване на органи зацията, за внедряването на но ва технология, като за целта сме в договорни отношения с кател рата по градинарство при ВССИ „Г. Димитров“ — София за ока зване на научна помощ. Налична та техника, по наша трешенка, е все още недостатъчна. Задачата ни е да доставим и снабдим зе ленчуковата бригада с още по съвършени машини. По този на чин ние ще сведем до минимум прилагането на ръчен труд, ще увеличим чувствително произво дителността на труда, ще поевни м продукцията и ще превърне м зеленчуковото производство във високорентабелен отрасъл.

Еню Недев ЕНЕВ
гл. агроном на ТКЗС — Джуджунца

Трактористът Асен Енев окопава ранни домати с повдигнато са моходно шаси.

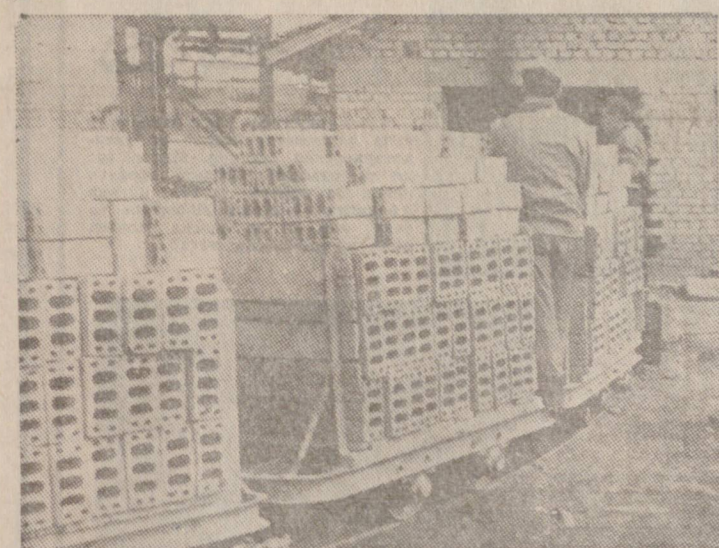
ПРИБИРА СЕ ЦЕННОТО БОГАТСТВО НА БАЛКАНА

Една от основните грижи на „Наркооп“ в Елена е да организира прибирането и оползотворяването на голя мото богатство на Еленския бал кан — билките и диво растящите плодове. Мина лата година тази грижа бе резултатна — предадени бяха 50 т сухи билки и кооп ерацията се нареди на първ о място в окръга.

И тази година дългого дишният и опитен билкозагот вител при кооперацията Пе тър Николов е взел необхо димите мерки не само да

бъде достигнато това коли чество, но и да бъде над хвърлено. Вече са подготве ни 4 т ценни билки за меди цинската промишленост. С помощта на ученици, пенсио нер и служители ще започ не брането на липовия цвят. Очаква се добра реколта и от гъбите. Подготвят се су шилната и казаните и ско ро ще започне преработка та в пулп на „боровки“ и „пачи крак“.

К. Василев

Момент от трудовото всекидневие в ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица. Извозвателите Петър Асенов и Ге орги Кирилов превозват хиляди сурови едроразмерни тухли.

Проблеми на производството на газирани напитки

●ЩЕ ИЗГУБИМ „ВОЙНАТА“ С АЛКОХОЛА
●ЗАЩО НЕ СЕ ЕТИКЕТИРАТ БУТИЛКИ ТЕ С ЛИМОНАДА, „ЕТЪР“ И ДРУГИ.

Консумацията на газирани безалкохолни напитки от ден на ден се увеличава. Те все повече и повече навлизат в битя на хората. Работниците за газирани напитки към ОКЗ във Велико Търново за времето от 1 януари до 20 май тази година в сравнение със съ щия период на 1965 г. са произвели в повече 1 547 621 литра, а кои суматорите все още не напълно са задоволени с напитки. Но въпре ки това голямо търсене производството на газирани безалкохолни напитки сега е крайно затруднено.

Причината на първо място се крие в обстоятелството, че при изработването на годишните пла нове не се отделя достатъчно вни мание на проблемите на това про изводство и не се вземат мерки за неговото развитие и модерни зиране. Фактът, че производств ената програма за газирани безал кохолни напитки за 1968 г. в ор ганизацията, в която работя, не е обвързана с необходимите суро вини и материали, като винаги ки селина (5 тона), въглероден двуо кис (80 тона), захар, кроикорко ви капачки, плодови концентрати, сокове, сиропи и други суровини и материали, потвърждава тази мисъл. В началото на годината в един централен вестник сериозно се постави въпросът за недогига

на въглероден двуокис в напно нален мащаб. Той и досега нело стига, а този, който се произвеж да в ДЗЗ — Горна Оряховица, че сто е некачествен и влошава вку са на газирани напитки.

Консервативната промишленост от казва да дава сок от дюли, за ради което беше спряно производ ството на освежителното разхла дително плодово питие „Лято“. Пак по вина на консерватива про мишленост не могат да се про извездат в достатъчни количес тва концентрати за питиетата „Нектаркооп“ и „Ресенка“. Те по нищо не отстъпват на оранжа лата, произвеждана от вносни концентрати, за които изнасяме валута. С лекомислие и необез покоявано от никого, ДИП „Аро

ма“ — София от 1967 г. преустано ви производството на екстракт за „Кафе“ и с това стана причи на да се преустанови производ ството на така търсеното газира но питие „Кафе“. При това поло жение съществува реалната въз можност да се изгуби „войната“ срещу алкохола поради невъзмож ността да произвеждаме доста тъчни количества газирани безал кохолни напитки.

Всички четохме с интерес и задоволство писмото на д-р. Тодор Живков до ръководителите на петте културни института в наша та страна по отношение на къс те поли и дългите коси. Според мен спътници на дългите коси и късите поли са алкохолът и тю тюневият дим, срещу които тряб ва да се опълчим с богат асор тимент от газирани безалкохолни напитки.

Необяснимо е защо Министер ството на финансите разреши в противовес на БДС неетикиране то на бутилките с лимонада, „Етър“, сайдер и др. Това вече се прилага в някои окръзи и по този начин се премахва реклама

та на газирани напитки. Кънен тът не може да разбере какво е съдържанието в предлаганата му бутилка. Дава се възможност на търговския работник да злоупотре би, тъй като тези питиета се произвеждат както с обикновена питейна вода, така и с минерал на вода, а цената е различна и клиентът не може да разбере как во тие и какво плаща. Вместо бу тилките с газирани безалкохолни напитки в нашата страна и най-вече в националните туристиче ски обекти по Черноморието, във Ве лико Търново и др. да бъдат чрез етикетировката си витрина на нашите исторически забележител ности и съвременните постижения на сичнената ни Родина, то ли лимонадените бутилки вълишо ого лени, с неизвестна на пръв пог лед оцветена течност се отбвяват от консуматора-чужденец.

Тук му е мястото да се поста ви и следният въпрос — защо от 1965 г. стъкларската ни проми шленост преустанови производств о на сифонени бутилки и на си фонени глави и части за тях от съответните производители? На пазара вече липсва сифон-газира на вода, този така търсен асор тимент от стари и млади, от бол ни и здрави. Ако нашата стъкл арска промишленост не е в състо яние да произвежда качествен си фонни бутилки, нека се внесат. В нашата страна техниката за производство на газирани безал кохолни напитки е въвлочена на ТПК „Република“ — Брезник. Но като че ли койко не вижда, че тя е с ниска производителност, без резервни части, без-каталози и всякакви указания.

Напоследък се внасят с голям капачител линии за производств о на газирани напитки. Тези линии, според мен са неудачни за систе мата на ЦК, където се построи ха десетки комбинати за произ водство на газирани напитки, бо за, хлебни закуски и сладкарски изделия. Следва да се помисли за внос в близко бъдеще на малки линии с капачител 2 000—3 000 бу тилки на час, с оглед пълното за довяване на нуждите на селс ките райони. Така ще се постигне по-добър икономически ефект, ще се намалят транспортните разко ди по превозването на празния амбалаж и ще се координира ед новременно разволяване и заво ловяване на селското население с боза, хлебни закуски и сладкарс ки изделия. За момента е необ ходимо да се отпуснат малки ли мити за подобряване условията на работа в съществуващите ра ботилници. Следва да се внедрят електропирни казани за изварява не на сиропите, да се доставят смесители за сиропи, транспалет ни колички, да се подобри произ водството на наличната мячна машина „ЯГВ-65“ от предпри ятие „Република“ — Брезник.

Содолимонадените работници от системата на ОКЗ в окръга имат достатъчна техника, амба лаж и квалифицирани кадри, за познати с производството на над 20 вида газирани безалкохолни напитки. Обаче за задоволяване нуждите на консуматорите от по богат асортимент е необходимо отговорните висшестоящи инсти ту ти да осигурят навреме необходи мите количества суровини и ма териали.

Иван ГРАДИНАРОВ
технолог в ОКЗ „Централно управ ление“ — Велико Търново

СЪБРАНИЕ НА КРАК

За хиляди като мен не са новост главоболията на съкоо ператорите, докато се стигне до този тържествен момент — влизането в новия дом. Все известна е истината за дълго протакане, за сериите от неприятности, за изневеряване то на много домостроители и тървяването им поединично и в делегации до различни ръково дители и инстанции. Всичко то ва — резултат от неудачите в жилищното строителство, про изтичания може би от факта, че то се увеличава неимоверно много — все пак може да на мери някакво обяснение. Ни кога обаче не беше ми се случ вало да попадна сред голяма група съкооператори, сред кои то да се поведе спор за това дали строежът на блока им е започнал през 1962, 1963 или 1964 година. Толкова много го дини са минали вече в късане на нерви, че хората съвсем са се объркали. Кога наистина за почнаха изкопните работи на нашия блок?

Събранието, на което присъ твувах, стана на открито пред едията от двата запълнени жилищни блока в Горна Оря

ховица. Бяха се събрали съкоо ператорите от „Кискиня“ и „Колос“. Присъствува и пред седателят на ГОНС Цанко Не нов, и представители на строи телната организация и „Кому нални услуги“. Един от съкоо ператорите информира за поло жението със строителството, спомена миналогодични декла рации на отговорни другари от строителната организация, че блоковете щели да бъдат завършени до края на годината (миналата). Сред тях сериозно изниква опасението, че това няма да стане и до края на та зи година и т. н. Даде се дума та за задаване на въпроси и след това техническият ръко водител Семчев започна да да ва обяснения. А обясненията в края на краищата се све доха и до определението на по-ре ални срокове. Блок „Колос“ можел да стане с един месец по-късно, тоест в края на юли, а блок „Кискиня“ до края на септември. Не са изминали и петнадесет дни, откакто ръко водител на ръководещ окръж жен институт пише до съкоопе раторите, че строителната ор ганизация в едни какви си сро кове ще завърши техните коо перации и вече сроковете се удължават. Но нека се надява ме, че това ще бъде последно то просрочие. Защото за све дение първият срок за завърш ването на тези блокове е бил 1966, вторият 1967 и третият ге нерален срок е удължен през 1968 година. За да не се спази първият срок, липсвал лимит, за втория — радиатори, а за третия... За третия все още не е създадена нужната ор га низация.

За да не се правят такива шумни събрания, председате лят на ГОНС Цанко Ненов предложи и се избра оператив но бюро. Решено бе това бюро да се събира веднъж в седми цата на заседанията, за да раз глежда състоянието на строи телството и да се набелязват конкретни мерки. Всичко то ва е хубаво, макар че е може ло да стане далеч по-рано. Не много хубавото е, че не се реши тези оперативни да ста ват в определен ден, а това

крие опасността от неспазване на седмичното разписание. Да но съмненията ни не се оправ даят, дано не се отпусне пак краят на този строеж, та да се наложат нови събрания, нови срокове за завършването. Множко ще дойде вече тогава, другари ръководители от Гор на Оряховица.

Н. минков

МНОГО СА НЕОТЛОЖНИТЕ РАБОТИ

Пред ръководството на стопан ството в Златарица стои сериоз на задача — осигуряването на фураж за животните. Затова не се губи ценно време, още повече че тази година сламата ще бъ де по-малко. Обръща се внима ние на правилното съхраняване на фуражите и на пестеливото им изразходване сега.

Косачите от Росно вече са складирали в сеновала 80 т ка чествено сено от първия откос люперна. Навреме започна и си лажарането. В силажните ями е прибрано повече от 50 т люцер на. Бързо и енергично се дей ствува и в Златарица за приби ране на фуражите.

...

Работата в ДЗС — Златарица сега е много. Окопават се про летниците, жътвата наближава, а и ягодите не чакат. Помагачи на бригадите в Златарица са ра ботници от другите съставни се ла. На помощ се притекоха и учениците. Досега двете бригади предадоха за преработка пове че от 14 т ягоди. Не изостават и росненчани, които са набрали 12 тона. Беритбата продължава.

М. Димитрова

Промислен комбинат—Горна Оряховица

търси

1. Стругари от III разред нагоре.
2. Работници за бетонна работилница.
3. Работници за вулканизаторски участък.
4. Работници за цех строителен (дървообработване)
5. Строителни работници.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“.

НОВО! НОВО! НОВО!

ДСП „МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ“ —

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ВИ ПРЕДЛАГА НОВ АСОРТИМЕНТ

В СЪГЛЕДНИ БУТИЛКИ ПО 0.250 ЛИТРА „АИРЯН“

Новият асортимент от пастеризирано обезмаслено мляко с масленост 0.1 на сто и заквасено с млечнокисели бактерии притежава приятен вкус и съдържа всички ор ганически и неорганически вещества, от които се нуждае човешкият организъм. Той е богат източник на енергия за деца и възрастни.

Действува стимулиращо на хранителния апарат.

Чудесно разхлаждателно и освежаващо питие в горе щите летни дни.

3—1

Дирекцията на професионално — техническото училище по машиностроене — с. Дебелец, Великотърновски окръг

СЪОБЩАВА,

че през учебната 1968—69 година ще бъдат приети 140 курсиста в първи курс по следните специалности:

1. Стругари-фрезисти — 10 момчета и 25 момчета
2. Машинни шлосери — 10 момчета и 25 момчета
3. Шлосери-матричари — 35 момчета
4. Електрогазозаварчици — 18 момчета
5. Леяр-формовчици — 17 момчета

Курсът на обучение е двегодишен. Приемат се уче ници, завършили осми клас, от 15—17-годишна възраст, а за специалността електрогазозаварчици — 16—17-го дишна възраст.

Всеки кандидат да представи:

1. Молба, в която да посочи реда на специалностите, по които кандидатстват.
2. Свидетелство за завършен осми клас.
3. Педагогическа характеристика, издадена от основно то училище.
4. Документ за предимство (само за кандидати, които имат право на предимство и желаят да се ползват от него.)

Кандидатите, които имат по-горен завършен клас от изисквания за специалността, представят за сведение и от пускно удостоверение за последния завършен клас.

Срок за подаване на документите — 25 август 1968 г.

Справки, писмени или устни, могат да се направят в канцеларията на училището. Телефон: 2-92-37.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА:

ПРОДАВАМ къща — с. Дебелец.

Справка адвокат Сомов

РЕМОНТНО-ВЪЗСТАНОВИТЕЛНО УПРАВЛЕНИЕ ПО СЪОБЩЕНИЯТА —ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

пофьори за:

1. ГАЗ 51 — автобус
2. ГАЗ 51 — товарна
3. ЗИЛ 164
4. Автомобил — двама от IV до VIII разред.

Справка: Окръжна станция на съобщенията „РВУС“, телефон 24-77, 25-39.

4—2

ДДЗ „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ“ —ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПРИЕМА

работници и работници за шперплатовия цех, фурнир

ния цех и цеха за плочи от дървени частици.

Заплащане по сдельно-разредната система.

Приемат се и нежители на гр. Велико Търново.

Справка: „Личен състав“, тел. 24-18.

10—4

По следите на нашата критика

В бр. 57 на вестника от 11 май т. г. беше поместен мате риал под заглавие „Аерогара Горна Оряховица — предстач телна входна врата на окръга“. По този повод в редакцията се получи писмо от Изпълни телния комитет на ГНС — Гор на Оряховица, в което се съ общава, че се е състояла сре ща с представители на аерога рата, клон на ДАП и на Дър жавното земеделско стопанство.

На срещата са обсъдени въ просите, които са предели на споменатия вече материал. Приети са и редица решения за подобряване работата на пър вото летце в страната. Ръко водството на ДАП се задължа ва да осигурява по-голяма рей сова кола. Градският народен съвет ще вземе мерки за изкърпването на пътя до летце то, а следващата година той ще бъде изцяло благоустроен. Възложено е на СП „Комуна лни услуги“ да подобри цветна та и тревната алея пред прием ното здание и др.

Надяваме се, че колективът и ръководството на аерогарата с помощта на ДП „Вългарски въздушни линии „Валкан“ в бъ деще ще отгледат повече гри жи и внимание за развитието на аерогара Горна Оряховица.

в. „Борба“
стр. 3, бр. 69, 8. VI. 1968 г.

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

НЯМА ЛИ КОИ ДА ВИДИ?

АВТОИНВАЛИДИ

Тъкмо горях от нетърпение кога ще превалим арбанашкия байр и пред очите ми да се разкрие приказната панорама на старопрестолния Търновград, когато таксито изведнъж прохърка и с жален вой едва се затътри по наногорището. Не след дълго то се спря и въпреки проучванията и заклинанията, които му прави шофьорът, отказа категорично да потегли.

— Загрява таратайката — отсече шофьорът и като я измери цялата с критичен поглед, добави: — Скоро за нищо няма да става.

Колата като че ли се вслуша в критичните му бележки, защото изведнъж избръмча и затрепера от нетърпение да тръгне. Вече седнал удобно в колата, аз запитах водача й:

— Защо смятате, че таксито е таратайка? Фасонът му е съвсем като на ново.

— Фасонът може да е нов, но колата е ограбена и осакатена — отсече шофьорът и натисна стартера.

— Че какво толкова е ограбена пък? — продължавах наивно да се интересувам аз.

Запитаният ми хвърли стъчателен поглед и трогнат от мое то невежество, занарекда:

— Кой от каквото е имал нужда. Един сменен здравите гуми с изтъжани, друг явния акумулатор, трети водната помпа, вентилатора, радиото. Ами да не е само тя! С десетки са по двачовете на ДАН! Стоят си колите неизползувани. С месеци гниеах под снега през зимата, сега рждясват от дъждовете, пукат се и се люшкат от слънцето, отравят ги, докато в същото време гражданите дръпват, че такситата недостигат по пиаците. Пък като не вярвате, запоявайте и разгледайте тази снимка. Който каквото ще да си казва, но аз така си знам: Колата е кола, когато е на път! Толкова!

ИОРМАР

Открития стават всеки ден

● Отскоро драгановските собственици на коли правят отчаяни опити за откриване на нови ефективни заместители на гориво. Известен резултат е постигнат по отношение на заменения на машинното масло с прясно краве. На път е и получаването от армеева чорба на нов, драгановски бензин. Опитите продължават. И няма да е чудно, ако дока от предучилищна възраст се заеха с този проблем и реши да да освобождават всеки ден по едно свое другарче от редовни занятия в детската градина, което да се качва в кулата на часовника и да придвижва стрелките му. Колко ще е хубаво, ако заедно със стрелките на часовника се придвижват час по скоро и работите по неговото поправяне.

Де Бре

Безкултура и спорт

СЪОБЩАВАТ НИ ОТ ВОДОЛЕЙ:

Неотдавна в селото гостува с печален спортсменски резултат футболният отбор на с. Долна Оряховица. Преди мача гостите-футболисти и запалияковци прове доха кратка тренировка за загряване в двора на училищната овощна градина.

Целта те се поктериха на отрупаните с плод черешови дървета и с активни двигателно-обирателни движения започнаха безмислено да усвояват тазгодишната им реколта. Група деца, грижките се за градината, със съзъли на очи се опитаха да прекратят унищожителната тренировка, за кое

то бяха напсувани на някол ко езика. Но тъй като в местното училище не се пре подават съответните езици и децата не бяха в състояние да разберат иностранната реч, то се наложи ня кои от състезателите да слязат от дърветата и да ги го нят за оказване на физикозвзпитателно въздействие. В края на краищата като резултат от цялостната загрявка на гостите бяха обрани и изпочупени клоните на седем плодни черешови

дървета, радост за децата от детската градина и училището.

Сам по себе си възниква въпросът:

Не е ли необходимо сега да се намерят такива баш майстори по загряването, които така да загреят само забравилите се долнооряховски „състезатели“, че да им подгръбна винаги, когато сложат в устата си череша? А камо ли водолейска!

СМЕХОМИР

4:1 (ЧЕТИРИ НА ЕДНО) ЗА ПУШАЧИТЕ

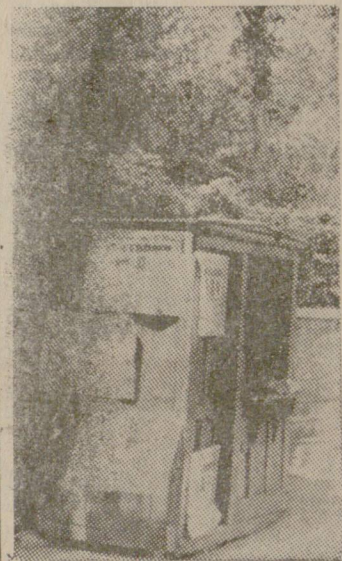
Веднага трябва да поясним на запалияковците, че не става дума за футболен мач, за да не си губят времето да четат. В повест пованието ще се отвори реч за

друго съотношение. Но да хванем хронологията за опашката и да я оставим да води. И така, в ранното понеделнишко утро върлянт въздухът Антифасчо Папировос приближи с бодра стъпка гарата Златарица и се загледа за нагон за непущачи. Богатият избор на надписи с такова съдържание го накара да се ориентира към опашката на влака, за да бъде по-далече и от локомотивния пушек. Още не прекратил обаче прага, ностът на Антифасчо веднага прие формата на не много елегант на чуденка. Няколко души усърдно произвеждаха тютюнопушек и виртуозно шляпаха омаслените карти, а ученици от туристическа група ги зяпаха възхитено. Същата мъглива картина очакваше на шия герой в предпоследния вагон (с тази разлика, че там липсваха екскурзантите).

Половината на третото возило беше първокласно. В другата половина, определена за майки с деца, преобладаваше броят на жените, минали периода на ранното майчинство поне преди десет пет тилетки, но все едно за него място нямаше. В първия вагон преброи трима-четири пушачи и още толкова примирили се с участта си въздухотелители, в съседния също... Едва в първата каруца липсваше пушек през това хладно утро. Прогонени от неговите зловония, тук се бяха натъкнали толкова пътници, колкото нямаше общо във всички останали вагони за пушачи. Както беше обяснено на любознателния Антифасчо, възникните надписи не важели. До възникните табелки с дефиницията „непушачи“, окачени на видно място в коридора, бяха меродавния забранители. Не му беше пояснено само (а и дали могат да се намерят убедителни слова за това) съотношението защо е такова едно никакво — 4:1 за пушачите. Тъкмо обратното би било и по-справедливо, и по-възпитателно, и по-полезно.

Л. СВОБОДНИН

ФОТОСРАМЪТ НА СЕДМИЦАТА

Много пари са преминали през така наречената „каса“ на великотърновския стадион. Много дребни са събрали хилядите запалени копки по нейните тараби, пирони и болдана тел. Много ли още ще се кача, ако не за сносни мачове, поне за по-сносна каса?

ФОТОСРАМЪТ НА СЕДМИЦАТА

Турнирът по хандбал

Трети ден на площадката на спортния комплекс „Юнак“ във Велико Търново продължава турнирът по хандбал за първенство на втора „А“ група. Трябва веднага да отбележим, че предварителното изследване на главния въпрос — кой ще бъде първенец на групата (със завиден актив от първите два кръга финишират етържи от Велико Търново) — до голяма степен даде своето отражение върху развой на съревнованието в този последен кръг. Понякога това се знаеше, че няма да се яви отборът на „Д. Канев“ (Хасково). Но ето, че в навечерието на самия турнир в положение на „напуснали борбата“ се окачаха още два състава — на „Левски“ и „Локомотив“ (София).

Все пак хандбалистите на софийския „Локомотив“ пристигнаха (един ден по-късно) и... в турнира „се завъртиха“ четири отбора.

След неуспешния си стар през първия ден (загуба с 14:19 срещу „Ботев“ Бургас), завчера отборът на „Академик“ — Свищов игра с локомотивки. Това бе срещата между явно неравноснотни съперници. Софийски играха неорганизирано и през цялата среща трябваха отчаяно да се бранят. Хандбалистите от Свищов упражняха силен натиск и в мрежата на локомотивки се сипяха топката след топката. Краят на мача донесе пълен триумф за „Академик“ — 22:7.

С изключителен интерес се очакваше дебютът на водача във временното класиране — „Етър“. Отборът на „домашините“ срещна един корав, упрям съперник — „Ботев“ (Бургас), който предната вечер бе надиграл убедително втория в класирането — „Академик“ (Св). Зрителите останаха доволни от рядко оспорваната игра. Началото не даде превес на нито един от съставите. У етържи сякаш се чувствуваше и малко подценяване на противника. Още до почивката те поведоха със 7:5.

През втората част великотърновските хандбалисти като че ли се развихриха с пълна мощ

— защитата бе на висота, а напред В. Стоянова, П. Павлова и Ел. Витанова стреляха остро от всяко положение. Така се стигна до победен край — 19:13 за „Етър“. Отборът и теоретически не можеше да бъде заместен от първото място... Последните срещи от турнира ще се играят днес.

Ал. ГЕОРГИЕВ

Весел излет

В чест на Деня на детето ръководството на 50-та отечествено фронтова организация във Велико Търново беше решило да ни устрой излет с автобус. То на беше и награда за нашия хубав успех. Няма ученик с успех по-малко от „много добър“, а повечето са отличници.

Пристигна малкото рейсче. Заедно с председателката на организацията, леля Мара, потеглихме за ловната хижа край град Горна Оряховица. Знаете ли колко беше весело в рейска? През целия път сме пели пионерски и възрожденски песни. А колко любезно ни посрещна келнерът, предупреден за нашето отиване? Той каза, че досега не е имал такива клиенти. Докато се опекал кебапчетата, ние излязохме на поляната и играхме на различни игри. Смяхме се от сърце, казвахме си гатанки. Леля Марче играеше наравно с нас. Не след дълго кебапчетата бяха готови. Дали защото бяхме все деца или защото те бяха вкусни, всички ядохме с апетит. В това време с рейс пристигнаха и нашите баби от организацията. Те бяха учудени, че сме били много дисциплинирани, макар и далеч от техния поглед. С тях стана още по-весело. Пак излязохме на поляната и игрите продължиха.

За съжаление трябва да се връщаме обратно. Песните отново огласиха малкия автобус.

Даниела ПЕТРОВА

ученичка от V „б“ клас при училище „Н. П. Вапцаров“

Приветлива и уютна е обстановката в спалните помещения на общежитието

С ХЛЯБ В РЪЦЕТЕ

(Продължение от 1 стр.)

и ще кандидатстват във Вечерния техникум по текстил. Макар и едва 17-годишни, те знаят, че няма да е лесно да работят и учат едновременно. Но притъпяват се една в друга, те се чувствуват двойно по-силни, по-уверени (снимката горе) и със смели пламъчета в очите заявяват:

— Ние сме решили — само напред!

А в просторната занимална са сведени над книгите и тетрадите главите на първокурсничките. Възпитателката Калинка Гашкова наднича през всяко рамо и спира.

— Другарко, така ли е про-

шедее време? — пита бъдещата тъкачка Цветанка Николова и написва домашната си работа по руски език.

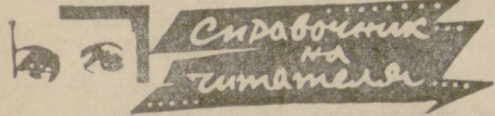
До нея е Мария Христова. Тя се готви за предачка. За това сега старателно с пергела очертава един от детайлите на сложната машина за пренеде.

... Близо две стотици идват всяка година тук. От първия учебен ден застават над книгите и машините. Ръцете постепенно свикват да командуват потока на нишките или иглата на шевната машина. Две години за повечето от тях преминават в уютна общежитието, в тези светли занимални, по алейките с много цветя. Двете години преминават под грижата на народната власт, която осигурява стипендия на всички, които имат успех над добрия 3.50. На разположение са кабинетите в училището, машините в учебната работилница към ДНП „Васил Мавриков“, приятелството и майчинската загриженост на учителите, възпитателките и поботничките, които им предават тъкностите на своята професия. Само за две години те могат да се наредят в здравите работнически колективи на текстилните и шивашките предприятия. И там ги очакват с нетърпение, с радост.

Сред бухналите дъхави главички на розите те са също цял най-хубавият цвят на Родина. Млади и възторжени, те са вече с имели пъте на творци.

Бл. ИОРДАНОВА

Снимки: Н. КАЧАКОВ

КИНО

От понеделник — 10 юни, до неделя включително — 16 юни, кината в градовете на окръга ще проектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Лудият от лаборатория 4“; „Искра“ — „Аксел Мунте“; „Труден фронт“ — „Крадец на бижути“ и „Серджант и другите“; Лятно кино „Космос“ — „Непознатата жена“; „Профсъюзно кино „В. Мавриков“ — „Големият ресторант“ (понеделник от 15.30 и 18 и сряда, петък и неделя от 13.30, 15.30, 18 и 20 часа); „Стария на каласка спатба“ и „Мигове в Париж“ (понеделник от 13.30 и 20 и вторник, четвъртък и събота от 13.30, 15.30, 18 и 20 часа); в неделя от 10 часа детските филми „Петолетка“, „Обява за търсене“, и „Лов“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА:

„Напредък“ — „Война и мир“ IV серия и „Девойката с трите камели“; Профсъюзно кино „Хараламби Стоянов“ — „Етод за жени“, „Котовски“ и „Шибил“.

СВИЩОВ: „Алеко Константинов“ — „Сюркуф“ II серия; „Академия“ — „Етод за жени“, „Бабет отива на война“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Фантомас“ и „Фантомас се развихря“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Брак по гръцки“ и „Бела“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Неспойните“ и „Първият курьер“.

ПОЛСКИ ТЪРМЕШ: „Коста Стоянов“ — „Сили по дух“ II серия.

КОНЦЕРТИ

На 11 т. м. във Велико Търново и на 12 т. м. в Горна Оряховица ще бъде изнесен естраден концерт на Емил Димитров.

ИЗЛЕТИ

Излет-среща на местността Килифор организира в неделя Градския комитет за трезвост във Велико Търново. Сборен пункт — 8 часа пред Окръжния народен съвет.

ТЕЛЕВИЗИЯ

НЕДЕЛЯ — 9 ЮНИ

9.45 — Игрален филм: „Позовава въздух“ — повторение на първа и втора серия; 11.30 — Интервизия: Операция „Сириус-2“ — последна серия; 12.00 — Повторение на 28-и урок от курса по английски език; 12.30 — Българска телевизия предава за Интервизия: „Казанлъшка и други тракийски гробници“; 18.00 — Новини; 18.10 — Концерт народна музика; 18.30 — Музикално събрание — оперка за музикалната школа в град Елена; 19.00 — Пътуване без паспорт;

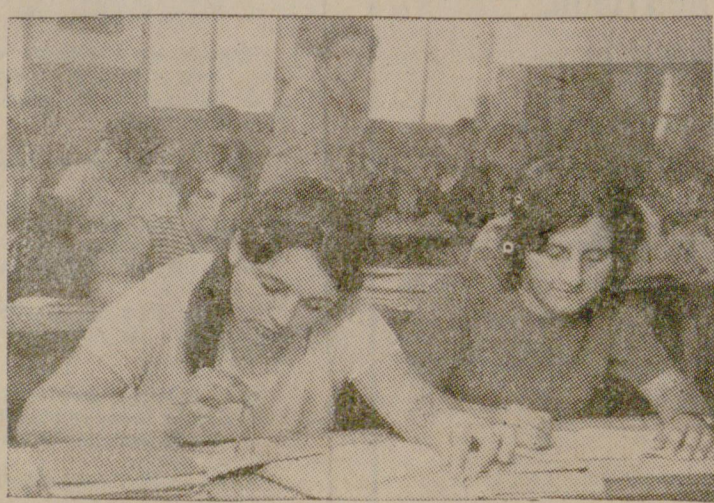
„Етиопия“; 19.30 — „Изкуството на чешкия художник Алфонс Муха“ — документален филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Спортен екран; 20.35 — „Ранна сесен“ — югославски игрален филм; 22.20 — Димитри Кабалевски — филм; 22.50 — Новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 10 ЮНИ

18.00 — Новини; 18.10 — За децата: „Сладкопояна чулулуга“; 18.30 — „С паспорт на победата“ — съревнование в чест на 25-годишнината от 9 септември 1914 г.; 19.00 — Реклами; 19.10 — Спортен екран; 19.20 — Мелодия на месеца; 19.30 — „Нощна изповед“ — пиеса от Ал. Арбузов — предаване от Народния театър „Ив. Вазов“; В паузата: „По света и у нас“; 22.15 — Музика; 22.50 — Новини.

ВТОРНИК — 11 ЮНИ

17.05 — Курс за зредостности; 17.50 — Новини; 18.00 — Серия филм за юноши: „Невероятните приключения на Марек Луничката“ — III серия; 18.30 — Курс по английски език — 29 урок; 19.00 — „Моята прекрасна Леди“ — предаване от музикалния театър „Св. Македонски“; В паузата: „По света и у нас“ и Реклами; 22.30 — Новини.

В светлата просторна занимална първокурсничките подготвят уроците си с помощта на възпитателката Калинка Ташкова